La Vanguardia, 25/07/21

El glaç de la nostàlgia

Jordi Amat

Sembla que el futur de l'*Erebia montana* no pinta bé. És una papallona amb les ales de color marró. A l'extrem hi té unes taques ataronjades dintre de les quals hi ha un parell de punts negres. Al Pirineu és on n'hi ha més, però és probable que acabin desapareixent. Una conseqüència més de l'escalfament global, i no és l'únic canvi que ja es pot constatar a la serralada del nord del país. Comparant imatges d'un passat no gaire llunyà amb la realitat present es visualitza fàcilment la degradació de llacs i torberes. Durant les últimes dècades també han desaparegut una mica més de la meitat de les glaceres i es fondran un darrere l'altre. Així s'explica a l'informe *El canvi climàtic als Pirineus: impactes, vulnerabilitat i adaptació*. Es va donar a conèixer a finals del 2019 i el va elaborar l'Observatori Pirinenc del Canvi Climàtic, iniciativa impulsada per governs regionals tant espanyols com francesos. L'he llegit després que el Parlament instés el Govern a presentar una candidatura als Jocs Olímpics d'hivern del 2030.

Resumeixo un culebrot que no s'acaba. L'Ajuntament de Barcelona posa fil a l'agulla quan el gener del 2010 l'alcalde Hereu manifesta l'afany d'organitzar les Olimpíades del 2022 entre la ciutat i els Pirineus. Però després que el COI comuniqués que la candidatura era fluixa, l'alcalde Trias ho descarta. Només tres mesos després, arran de l'estrena de la pista de gel a la plaça Catalunya, el projecte es reprèn, ara amb la mirada posada al 2026. I tampoc. El 2015 l'alcaldessa Colau fa marxa enrere. A Collboni la decisió li sembla precipitada i es crea una comissió, que ell presidia, per estudiar la feina de l'oficina de la candidatura. Vuit sessions de treball, un informe de gairebé 300 pàgines i una conclusió: "Es considera adient ajornar la presentació d'una candidatura de la ciutat de Barcelona". La pilota passa a la Generalitat. El maig del 2017 es crea una taula de treball permanent. El març del 2019, el Programa per a la Preparació de la Candidatura. El 26 de setembre passat, el president Torra escriu al president del COE per formalitzar la candidatura. Amb la calorada que ha fet aquesta setmana, amb un consens tan voluble, no caldria deixar-ho estar d'una vegada?

Hi ha poca neu, n'hi haurà menys i la despesa energètica per fer-ne d'artificial anirà a més

Com escrivia dilluns Francesc-Marc Álvaro, "l'empresa en qüestió té l'aire i la música de la vella política". Tal qual. S'hi projecten tota mena d'esperances. Des del desdoblament de vies fèrries fins a la creació d'un centre d'alt rendiment esportiu a la pista de Port Ainé. També hi ha qui saliveja contemplant oportunitats de *business as usual*. A la comissió de l'Ajuntament hi havia referències a l'espai on podrien construir-se les dues viles olímpiques: 450 habitatges a la Marina del Prat Vermell i fins a 720 en un espai sobre el qual ja s'hauria parlat tant amb Alp com amb La Molina. Sembla com si, en lloc d'imaginar projectes de transformació sincronitzats amb l'aposta verda que fa Europa, continuéssim atrapats pel gel de la nostàlgia i oblidéssim evidències que cremen. Hi ha poca neu, n'hi haurà menys i la despesa energètica per fer-ne d'artificial anirà a més. Aquest cost posarà en risc la viabilitat de les estacions, generarà competència per l'aigua i l'aigua utilitzada no només afectarà la vegetació sinó que també, com a conseqüència dels additius, tindrà un potencial erosiu dels vessants. Jocs i canvi de model al Pirineu? Si se sap que el turisme de neu serà més i més vulnerable. Si ho saben les papallones, que els toca viure més amunt que temps enrere!●

APUNTS DEL NATURAL – JL MARTÍN

